

מ"ת 25166/07 - יעקב (מטיטה) בן שטרית נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

מ"ת 15-07-25166 מדינת ישראל נ' אברג'יל ואח'
בפני כב' השופט אברהם הימן
יעקב (מטיטה) בן שטרית (משיב 17)
ה המבקש

נגד
מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו של המבקש לפי סעיף 25(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים),
תשנ"ו- 1996 (להלן- "חוק המעצרים").

רקע דינו

ביום 13.7.15 הוגש נגד המבקש ונאים נוספים כתוב אישום הכלול 13 אישומים. לבקשת מיוחסים שלושה אישומים-
.11,12,13.

בהחלטה מיום 24.8.17 פירטתי את עובדות האישומים המיוחסים לבקשת, כדלקמן:

"על פי הנטען בכתב האישום, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היו הנאים ומעורבים
נוספים מאוגדים בארגון פשעה רב זרעות אשר בראשו עמד הנאשם 1- יצחק אברג'יל
(להלן- "אברג'יל") ואשר פעל בישראל ובמדינות שונות בעולם בתבנית היררכית ושיטתיות
 החל משנת 2002 ועד לשנת 2006. במסגרת הארגון חברו הנאים למטרות פליליות
 שכלו, בין היתר, עבירות אלימות ועבירות סמיים אשר לשם קידומן ניהלו הנאים מערן
 לוגיסטי בינלאומי מסעף הכלול זרעות בבלגיה ובספרד, באזור הרחוק, ביפן ובישראל. כמו
 כן נטען כי הארגון הורכב מארגוני עבריינות שונות אשר בראש כל אחת עמד עבריין אשר
 היה בקשר ישיר עם ראש הארגון- אברג'יל, קיבל ממנו הנקיות ופועל לקידום מטרות הארגון.
 במסגרת האישום ה-11, מיוחסת לבקשת, יחד עם שישה נאים נוספים, עבירה של יצוא,
 יבוא, מסחר והספקה של סמיים מסוכנים במסגרת ארגון פשעה. על פי הנטען, במהלך

השנים 2004-2006 במסגרת פעילות הזרוע של הארגון ביפן, ביצעו המבוקש יחד עם הנאים האחראים באותו אישום ובשותוף עם אחרים שאינם חברי הארגון עסקאות סמיים כלהלן: עסקה המכונה "60 אלף כדורי אקסטזי" בשווי העומד על כ- 2,419,200 ₪, עסקה המכונה "90 אלף כדורי אקסטזי" בשווי של כ- 3,628,800 ₪, עסקאות המכונות "שלושה שולחנות" בשווי כולל של למעלה חמישה מיליון ₪, עסקות המכונות "שלוש חבילות קוקאין" בדואר, בשווי של למעלה ממיליאן ₪, עסקה המכונה "משלוחי איסס" בשווי של למעלה מעשרה מיליון ₪.

במסגרת האישום ה-12, מיויחסת למבקר לבדו עבירה של חבלה בכוננה מחמורה במסגרת ארגון פשיעה. על פי הנטען, בהמשך למටאר באישום ה-11, במסגרת פעילותה של זרוע הארגון ביפן בתחום הסמיים, נתגלו סכ索 בין נאשם 15 (משה מלול) לבין י.מ על רקע חלוקת כספי תמורה עסקאות הסמיים ביפן. בעקבות כך, עובר לחודש Mai 2006, הוחלט על ידי הארגון כי י.מ יטוס לפן יחד עם נאשם 18 (זכריה אדרי) במטרה להשתלט על חלקו של הנאשם 15 ומוקורבו מטעם הארגון בגיןיהם המבוקש, בעסקאות הסמיים ביפן. בהגיעם ליפן, נפגש י.מ עם המבוקש בנסיבות הנאשם 18 ובין י.מ לבין המבוקש התפתח עימות במהלכו תקף י.מ את המבוקש. בעקבות עימות זה ולאחר שנודע לי.מ שהמבקר מחשש אחראיו, החליט י.מ להיפגש עם המבוקש ולפגוע בו. ביום 2.5.06 פגש י.מ את המבוקש מחוץ למעודון בילוי בו בילה המבוקש. י.מ התקrab למבקר ותקף אותו באמצעות ידיו ובעת שי.מ נסוג לעבר רכב על מנת ליטול ממנו את הסכינים התנפל עליו המבוקש וחתר אותו בצווארו באמצעות סcin וنمאלת מהמקום.

במסגרת האישום ה-13, מיויחסות למבקר יחד עם עשרה נאים נוספים ריבוי עבירות של התהמקות ממש או סיוע לאחר להתחמק ממש במרמה, עורמה ותחבולה במסגרת ארגון פשיעה. על פי הנטען, וכפי שפורט באישומים ביצעו הנאים, במסגרת ארגון הפשיעה, עבירות של סחר בסמיים בסכום כולל של לפחות כ- 226 מיליון ₪. המבוקש היה מעורב, לפי הנטען, בעבירות סמיים בשווי של לפחות 9,283,811 ₪. על פי הנטען, המבוקש פעל במסגרת הארגון על מנת להתחמק מתשלום מס ועל מנת לסייע לאחראים להתחמק מתשלום מס על הכנסותיהם מעסקאות הסמיים בדרכים שונות כפי שפורט באישום".

ביום 15.3.16 ניתן תוקף של החלטה להסכמה הצדדים לפיה נעצר המבוקש עד תום ההליכים בתנאי פיקוח אלקטרוני.

ביום 25.8.16 הגיע המבוקש בקשה לשינוי תנאי מעצרו ויצאה לעבודה. בקשה זו נדחתה ביום 20.9.16 על ידי בית משפט זה (כב' השופט ב', שגיא) אשרקבע כי פרק הזמן בו שוהה המבוקש במעצר בפיקוח אלקטרוני אינו מספיק על מנת לגבע עילה לבקשה לעזון חזור.

ביום 29.11.17 הגיע המבוקש בקשה שנייה לשינוי תנאי מעצרו בדרך של ביטול תנאי הפיקוח האלקטרוני, תוך הותרת תנאים מגבלים והיתר לצאתה לעבודה מדי יום. ביום 30.11.16 הורה בית משפט זה (כב' השופט ל' מרגולין- יחיד) לשירות המבחן לעורוך תסקיר בעניין העבודה המוצעת. בדיון שהתקיים לפני ביום 23.1.17 ולאחר ש汇报ר כי שירות המבחן טרם נפגש עם המעסיק המוצע הורתי על הגשת תסקיר נוספת. בעקבות החלטה זו הגיע שירות המבחן ביום

4.4.17 תסוקיר אשר המליץ לשחרור המבוקש לעובודה בפיקוח מפקח מוצע בין השעות 07:30 עד 15:30. תסוקיר זה הוגש לעיוני סמור לדין שהתקיים לפני ביום 23.4.17. בעקבות דין זה, בו ביקש המבוקש לקבל המלצה שירות המבחן והמשיבה התנגדה, נתתי החלטתי ביום 30.4.17, בבקשת המבוקש לעיון חזר, ובזה דחיתי בקשתו מהנימוקים המפורטים בהחלטה.

ערר שהגיש המבוקש לבית המשפט העליון על החלטתי זו נדחה ביום 21.5.17 (בש"פ 4061/17). כב' השופט י' עmittel, באותה החלטה, הפנה בית המשפט העליון תשומת הלב להחלטה קודמת של בית המשפט העליון מיום 27.3.17 בה הורה בית המשפט העליון (כב' השופטת א' חיות) על הארכת המעצר באיזוק אלקטרוני בהחלטה לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, למשך שלושה חודשים נוספים מיום 24.3.17. כב' השופט י' עmittel קבע בהחלטתו:

"...כי טוב היה לעיר זה שלא היה מוגש בהינתן העובדה כי ביום 27.3.17 ניתנה החלטה בעניינו של העורר בש"פ 2394/17 ולפיה הוארך מעוצר באיזוק אלקטרוני לתקופה של שלושה חודשים נוספים. הבקשה לצאת לעבודה אינה מתאפשרת לטעמי עם החלטה זו."

ביום 1.8.17 הגיש המבוקש בקשה שלישית לשינוי תנאי מעצרו והתרת יציאתו לעבודה אם בדרך של ביטול תנאי הפיקוח האלקטרוני או לאו. בהחלטתי מיום 24.8.17 דחיתי את הבקשה לפי שלא מצאתי כי חלוף הזמן מצדיק עיון חזר בתנאי מעצרו.

ביום 19.12.17 הוארך מעוצרו של המבוקש בהסכמה ב- 45 ימים החל מיום 18.12.17 (ראו בש"פ 9660/17).

קודם לכן, ביום 22.11.17 הגיש המבוקש הבקשה שלוני, שהוא בקשה רביעית לשינוי תנאי מעצרו, בה עותר הוא להתריר יציאתו לעבודה אף בדרך של ביטול תנאי הפיקוח האלקטרוני. בהחלטתי מיום 5.12.17 ולאחר ששמעתי את עדמות באי כוח הצדדים, הורתתי על קבלת תסוקיר שירות המבחן.

התסוקיר התקבל ביום 14.1.18 ובו המלצה להסיר תנאי האיזוק האלקטרוני ולהתריר יציאתו של המבוקש לעבודה בחנותירקות מיד יום בין השעות 07:30-15:30 תחת פיקוחו של מעסיקו. שירות המבחן חזר על התרשםתו כי קיימת מידת סיכון לבוננות מקרים והתנהגות פורצת גבולות מצד המבוקש, ויחד עם זאת התרשם כי שהותו הממושכת של המבוקש במעצר בפיקוח אלקטרוני משמשת עבورو גבול שימושותי ומרתיע וכי על אף הפרה אחת של תנאי המעצר, מקפיד המבוקש לשמור על גבולות המעצר ותנאיו. על כן, ואף ממשם התרשםתו ממצבו הרגשי של המבוקש אל מול מידת הסיכון הקיימת, ממליץ שירות המבחן על הסרת האיזוק האלקטרוני והתרת יציאתו של המבוקש לעבודה במסגרת של מעצר בית, תחת פיקוח אנושי רציף של מפקחיו, והוספת מעסיקו כמפקח נוסף בזמן שהיא יתו לעבודה.

ביום 18.1.18 התקיים דין נוסף בבקשתו במהלך טיעוני באי כוח הצדדים.

בא כוח המבוקש השתיית נימוקי הבקשה han על טענה לחולף זמן ניכר מאז שניתנה ההחלטה על מעצרו של המבוקש בתנאי פיקוח אלקטרוני והן על טענה לשינוי נסיבות לפיה חלה חולשה בתשתיית הראיהית. באשר לחולף הזמן נתען כי המבוקש שווה מזה כ-30 חודשים במעט, כאשר במשך תקופה של 20 חודשים נתון הוא במעט בתנאי פיקוח אלקטרוני עם חולנות התאזרחות למשך שלוש שעות מיידי יום. כמו כן נתען כי המבוקש כבן 52 גrown ואב לילד בן 14 שנים הסמוך על שולחנו, השתלב עד למעטו בעבודה בממכר ירקות ופירות וניל אורה חיים נורומטיבי, למעט הרשותו בעבירה של העלבת עובד ציבור, וכי מעט מעצרו הוגבלה חירוטו ונמנע ממנו לפרש את עצמו ואת בנו והוא נפל כנשל כלכלי על משפחתו. על כן נתען כי בשלה השעה לאפשר למבוקש לצאת לעבודה אצל מעסיקו הקודם באופן מוגבל ומפורך, אף במסגרת מעצרו בפיקוח אלקטרוני. כמו כן נתען כי הדינום בתיק העיקרי מתקיים באופן אינטנסיבי, כי עד כה נשמעו שלושה עדי מדינה כאשר רק אחד רלוונטי לעניינו של המבוקש וכי בעת צפיה עדותו של עד המדינה ימ אשר על עדותו מבוססים האישומים המיוחדים למבוקש. באשר ליתר העדים נתען כי אלה אינם רלוונטיים לעניינו של המבוקש ואין להחזיק את המבוקש כ"шибוי" בהליך מורכב וסבוך שעיה כי חלקו בו קטן ביותר. נתען כי במשך תקופה מועצרו בפיקוח אלקטרוני לא הפר המבוקש את תנאי המעצר והוכיח כי ניתן ליתן בו אמון. באשר לחולשה ראייתית נתען כי כוונת הלכואורי מוגבל מאוד. כמו כן נתען כי עד המדינה ש.כ. שכונה על ידי המשיבה כ"קצין המבצעים" של ארגון משקלה הלכואורי מוגבל מאוד. הפשיעה מסר בחקירותיו במשטרתו ובעדותו בבית המשפט שעד המדינה ימ לא היה חלק מהארגון ולפיכך נחלשת הפשיעה כי עדותם של עד זה מפלילה את המבוקש בעבירות המיוחסת לו במסגרת ארגון פשיעה לפי שקרה להניח כי עד זה ידע על ביצוע עבירות כלשהן על ידי המבוקש. נתען כי עדות עד המדינה ימ תחייב ראיית סיום וכי עדותם של עד המדינה ה.כ. אינה יכולה להיות כאמור הויל ועדותם אודות שיחה שקיים עם ימ בסמוך לאחר קרות האירוע נשוא האישום ה-12 סותרת את עדותם של ימ ומהויה גרסה כבושה. כמו כן נתען כי עדותם של ה.כ. אינה יכולה להיות כבושה עדותם של ימ בקשר לאיושם ה-11 הויל והעד כלל לא הכיר את המבוקש. נתען כי אף אם ניתן לתת משקל לכוארי לעדותם של עד המדינה ה.כ. הרי שעיל פי גרטסו אירוע האלים כלל לא היה קשור לעבירות הסמים או לארגון הפשעה וכי מדובר היה בסיכון אישי בין המבוקש לבין עד המדינה ימ ללא קשר לארגון. לפיכך נתען כי חולף הזמן והחולשה ראייתית מפחיתים מעוצמתן של עילות המעצר ולאור הצעי להימשכות ההליכים, יש הצדקה לשינוי תנאי מעצרו של המבוקש.

על כן עתר בא כוח המבוקש להתר לבקשתו לצאτת לעבודה בחברת טנא השוק בע"מ המחזיקה בחנות לממכר ירקות בעלות משה אלגרבלי, ביום א'-ה' בין שעות 15:30-16:30:07 כארח אחד ממחקי המבוקש יסייעו מיידי ים אל מקום העבודה, תוך שהמבחן מותר על שעوت ההטאזרות שאושרו לו מיידי ערבית.

במסגרת טיעוני בעלפה, ביקש בא כוח המבוקש לאמץ את המלצתו החובית של שירות המבחן. כמו כן טען כי החלטת בית המשפט העליון בעניינו של המשיב 11 (פטריק עמוס) בבש"פ 10188/18 מיום 7.1.18 הקובעת כי יש מקום לבחון אפשרות יציאתו לעבודה במקום מוגדר וקבוע - תומכת בבקשתו, בהתחשב בפרק הזמן בו מצוי המבוקש במעט לא שבירת הפרות משמעותיות, בפרק הזמן שחלף ממועד ביצוע העבירות המיוחסות לו ובעובדת כי מיוחסות לו עבירות סמים ועובדת אלימות אחת ולא עבירות של ניסיון לרצח ורצח כפי המיוחס למשיב 11.

בא כוח המשיבה מתנגד לבקשתו. לטענתו אין מקום להשוות תנאי המעצר בין המשפט 11 לבין המבוקש, היות והראשון נעדר עבר פלילי ואילו המבוקש נושא עבר פלילי לרבות הרשעה בגין עבירה של הריגה משנת 1991. באשר לחוף הזמן הפנה לבש"פ 4383/15 **דו"נ מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (26.7.15) וטען כי שאלת זו נבחנת במסגרת היליכי הארכת המעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים וכי לאחרונה האրיך בית המשפט העליון את מעצרו של המבוקש. כמו כן טען כי עדותו של עד המדינה ימיה הרגלוונטיית ביתר למבקש וצפואה להימשך בחודשים כאשר עד זה הינו קורבן עבירות האלימות המוחסת למבקר. עוד טען כי שירות המבחן לא היה מודיע למועד העדת עד המדינה ימ' ואין המלצתו תואמת את העיתוי הנוכחי. על כן טען כי בנסיבות אלה מתגברת עוצמתUILות המעצר ואין מקום להקללה בתנאי מעצרו של המבוקש.

דין והכרעה

סעיף 52 לחוק המעצרים קובע שלושUILות היכולות לבקשתה לעיון מחדש בהחלטות הנוגעות למעצרו של הנאשם או לשחררו בתנאים מגבלים ולאלה הן- גילוון של עבודות חדשות; שינוי נסיבות; או חוף זמן ניכר ממתן ההחלטה בנושא המעצר או השחרור לחופה, ועד למועד הגשת התביעה.

المبוקש, cabin 52, נעצר לראשונה ביום 15.5.18, ומיום 15.3.16, ובמשך כ- 22 חודשים נתון הוא במעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני תוך שהותו לו שעות התאזרחות מיידי יום בכל יום בשבוע.

בבקשתו טוען להתקיימות של שתיUILות המצדיקות הקלה בתנאי מעצרו בעת הנוכחות והתרת יציאתו לעבודה אם במסגרת מעצר בפיקוח אלקטרוני ואם במסגרת שחרור למעצר לבית- האחת, כرسום בתשתיות הראייתית לאחר שנשמעה עדותם של עדי המדינה ש.כ.-ה.צ. והשנייה, חוף הזמן מאז שנעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני.

באשר לכرسום בתשתיות הראייתית טען בא כוח המבוקש, למעשה, לקשיי מהימנות בעדותו של ה.צ. ולקיים בקביעת מצאים מפלילים על סמך עדותם של עדי המדינה ש.כ.- ה.צ, לרבות משומם סתרות אל מול עדותו של י.מ. הנשמעת בימים אלה וטרם נסתיימה.

בעניין זה נקבע כהLECת בית המשפט העליון כהאי לישנא:

"... טענות בדבר כרסום בתשתיות הראייתית מוגבלות לטענות בדבר ראיות חדשות או התפתחויות חדשות בשמיות ההוכחות. זאת ועוד, טענות כאלה יהא בכוחו להביא לשינוי החלטת המעצר עד תום ההלכים רק מקום שהן מצביעות על "שינוי דרמטי" או "כרסום עמוק" בראיות התביעה עד הטית הcpf לזכויו הנאשם. כפי שנקבע בwash"פ 4794/95 שabi וachi, נ' מ"י, (6.8.1995): "יש להצביע על שינוי דramatic במערכת ראיות התביעה, ועל כרסום מהותי ומשמעותי בה. צריך להיות בשינוי שחל, כדי להפוך את הקורה על פיה, עד כדי הטית הcpf לזכות הנאשם אופן שהסיכויים לזכויו תלויים על הסיכויים להרשעתו. מהפרק זה צריך להסביר מניה וביה מtower העדויות ... כל עוד אין בחומר הראיות על פניו כדי להפוך

את גירושת התביעה או כדי לכרטס בה כرسום עמוק, אין מקום להורות על שחרור הנאים ממעצר (בש"פ 388/15 דלו נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (29.1.15)).

אני סבור כי הטענות שהעלתה בא כוח המבוקש כנגד התשתית הראייתית אינן מלמדות על שינוי מהותי ודרמטי בכוחה הרשעתית של התשתיות הראייתית רק"מ נגד המבוקש ועל כן אין להבסות עליה המצדיקה עיון חוזר בתנאי מעצרו של המבוקש. הדברו בטענות המתיחסות להודעות עדין המדינה שנמסרו בחקירה אשר לגבייה ניתנה זה מכבר הסכמת בא כוח המבוקש באשר לפוטנציאלי הראייתי הכספי שבנו, וכן לשאלות של משקל ומהימנות עדויות עדין המדינה שנשמעו במשפט אשר אין נבחנות בהליך המעצר. כמו כן מדובר בטענות הנשענות על תשתיות ראייתית חלקית לפי שבעת זו נשמעת עדות עד מדינה רלוונטי נוספת. על כן, אין מקום לטענות אלה בהליך עיון חוזר.

באשר לחוף הזמן, פירשה הפסיקה את המונח "חולף הזמן" באופן גמיש וכזה הנבחן לפי נסיבותו של כל מקרה. בש"פ 1243/16 בזירת נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (10.3.16) הפנה בית המשפט העליון לדברים שנקבעו בש"פ 6286/06 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (21.8.06) בעניין בוחנת העילה כדלקמן:

"הקביעה שעבר 'זמן ניכר' מעת מתן ההחלטה, באופן המקיים עילה לעיון חוזר בהחלטה, הינה תולדה של נסיבות העניין. פרק זמן מסוים ייחשב כ'ניכר'abis לב, בין השאר, למאזן שבין הפגיעה הנגרמת לנואם הספציפי, בשל חולף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי כי ישירות לשבות במעצר בהתאם תנאים. בנסיבות מאzon זה יבואו בחשבון, בין היתר, חומרת העבירות המיחסות לנואם, מידת המסוכנות שלו, התנהגותו במעצר או אף עמידתו בתנאי חלופת המעצר ונסיבותו האישיות: המשפחתיות, הכלכליות והנפשיות".

המבקש שווה בתנאי מעצר בפיקוח אלקטרוני מזה למעלה מ- 20 חודשים, בעקבות שלושה אישומים המייחסים לו עבירה של סחר בסמים מסוכנים בסכום כולל של למעלה מ-9 מיליון ₪ וריבוי עבירות מס, וכן עבירה של גרים חבלה בכוונה חמירה, כולל במסגרת חברותו בארגון הפשעה. תכליתו של המעצר הוא לאין את מסוכנותו של המבוקש הנלמדת מופיע העבירות המייחסות לו ומהיקפן וכן את החשש לשיבוש הליכי משפט ולהימלטות מן הדין.

בא כוח המבוקש טען צcursor כי הקביעות העקרונית שנקבעו לאחרונה בעניינו של המשיב 11 יפות לעניינו של המבוקש ומצדיקות הקללה בתנאי שחרורו והתרת יציאתו לעבודה. אני סבור שיש לבחון אם אכן בעיתוי הנוכחי נעה נקודת האיזון לעבר הקללה בתנאי מעצרו של המבוקש.

בעניינו של המשיב 11, העצור בתנאי פיקוח אלקטרוני במשך תקופה דומה לתקופה בה מצוי המבוקש במעצר בהתאם תנאים, וה嘲שם במסגרת שני אישומים בעבירות אלימות רבות לרבות ניסיון לרצח ושלוש עבירות של רצח, קבוע בית המשפט העליון (כב' השופטת ד' ברק-ארץ), לאחרונה, ביום 18.1.18 במסגרת בש"פ 10188/17, כי בשלה העת לבחון את האפשרות של המרת המעצר בפיקוח אלקטרוני בחולפת מעצר אשר ממנו יוכל המשיב 11 לצאת לעבודה. בתוך כך הורחבו חלונות התאזרחות שנקבעו למשיב 11 על מנת שיוכל לאתר מקום עבודה שיענה על צרכי הפיקוח תחת

אשר דחה את האפשרות ליציאת המשב 11 לעובדה כסוחר במכוניות משומשות הכרוכה בנסיבות בכל רחבי הארץ במועדים בלתי מוגדרים מראש. אף בעניינו של המשב 11 באה הבקשה להקללה בתנאי מעצרו בשלב בו טרם נשמעה עדותם של עד מדינה אשר הוגדר על ידי המדינה כרלוונטי במיוחד, ונקבע כי בכר יש להוסיף על הצורך בפיקוח במקום העבודה. יצוין עוד כי בעניינו של המשב 11 אף נרשמו שלוש הפרות של תנאי המעצר, אולם נקבע כי המשקל שיש ליתן לאלה במסגרת השיקולים הצדדים המשמשים להביא בחשבון את חלוף הזמן ואת העובדה כי אושרו חלונות התאזרחות מסוים שנקבע כי חרף ההפרות ניתן לתת אמון במשב 11.

למבקש שלפני אمنם עבר פלילי הכלול הרשעה בגין עבירה של הריגה משנת 1991 בגין נדון לעשר שנות מאסר, אולם מדובר בעבירה ורישום פלילי מלפני שנים אשר אף התיישן מבחינת המרשם הפלילי. במסגרת כתוב האישום מייחסות לו עבירות סמיים ואלימות חמורות כשלעצמו, אולם פחותות בחומרתן מעבירות האלימות המייחסות למשב 11 שעניין בניסיון לרצח ורצח.

על כן, בחנתי בכבוד ראש את האפשרות להקל בתנאי מעצרו של המבקש ולהתיר יציאתו לעובדה במקום מסוים וקבוע במסגרת שעות קבועה ומוגבלת מראש תחת פיקוחו של המעסיק המוצע אשר נמצא כשיר למשימה על ידי שירות המבחן.

בתוך כר התחשבתי, בין היתר ובמיוחד, בפרק הזמן בו מצוי המבקש במעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני, בעובדה כי לא הפר הפרות ממשמעותו את תנאי מעצרו, בהשפעת משך המעצר על המבקש ועל יכולתו להתרפנס ולפרנס את בנו הקטין, בהמלצת שירות המבחן ובהתרטמו ממידת האמון שניתן למבקש, כמו גם בעובדה כי פרשת התביעה ככל שהיא נוגעת לאישומים המייחסים למבקש נמצאת בעיצומה וכי בימים אלה החלה להישמע עדותם של עד המדינה ימ הרלוונטי למשוך ושהוא אף קרוב עבירות האלימות המייחסת למבקש במסגרת האישום ה- 12; עדות אשר על פי הצהרת המيبة צפואה להימשך כחודשים ימים.

ההתלבטות בהחלטה זו נעוצה בכך שעד המדינה הרלוונטי, כאמור, טרם סיים עדותם. לאחר התלבבות כאמור, ובשים לב, לאשר נאמר בעניין זה בהחלטה הנוגעת למשב 11 אשר ממנה עולה לכואורה כי סיום שמיעת עדותם של עד המדינה לא היה לרועץ למשב 11, ואילו היה מצביע על מקום עבודה קבוע ומדויק מן הסתם היה העර על ההחלטה לדחה, נראה לי כי הCPF נוטה להיעתר לבקשתה.

לאחר שנתי דעתך לך אלה, הגעת למסקנה כי נקודת האיזון בין ההכרח לאין את החשש הנובע מעילות המעצר לבין מידות הפגיעה בחירותו של המבקש, געה לעבר הקללה בתנאי מעצרו של המבקש בדרך של ביטול המעצר בתנאי איזוק אלקטרוני וחרורו של המבקש למעצר בית, בהתאם להמלצת שירות המבחן. כמו כן סבור כי ניתן להתיר יציאתו של המבקש לעובדה בחנות הירקوت תחת פיקוחו המלא והרצוף של מעסיקו שהוא מקום קבוע ומוסים העונה על צרכי הפיקוח, לרבות החשש מפני שיבוש, ומהאפשר למשיבה לעקב אחר המבקש.

אשר על כן, אני מורה על ביטול המעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני ועל שחרורו של המבקש ל"מעצר בית" תחת פיקוח

אנושי מלא ורצוף של אחד מהמפתחים שאושרו על ידי בית משפט זה.

התנאים שנקבעו בהחלטה מיום 15.3.16 יעדמו בעינם אף להבטחת תנאי השחרור כאמור.

אני מתייר יציאתו של המבוקש לעובדה בוחנות למכר ירקות אשר בעלות משה אלגרבל, הנמצאת באזורי חלוצי התעשייה בחיפה, ביום א'-ה' בין שעות 15:30-07:30. במקום העבודה יהא המבוקש נתן לפיקוח מלא ורצוף של מר משה אלגרבל, אשר כתנאי אישורו כמפקח ולהבטחת הפיקוח יחתום על ערבות צד ג' בסך של 200,000 ₪.

הմבוקש ילווה בכל יום על ידי אחד ממפקחיו, לרבות מעסיקו מר אלגרבל, למקום מעצר הבית אל מקום העבודה ובחזרה.

לנוכח החלטה זו שעות ההतאזרות שהותרו למבוקש- מבוטלות בזאת.

אני משהה ביצוע החלטה זו, על מנת ליתן למשיבה שהות לשקול ערע על החלטתי, עד ליום 18.2.18. עד למועד זה, יהיו תנאי שחרור של המבוקש כפי שהם כוון על כנמי.

המצוירות תעבור החלטתי זו לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, כ' שבט תשע"ח, 05 פברואר 2018, בהעדך
הצדדים.